

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ALLES KAN !?

Blijspel in drie bedrijven

door

Louis Boonen

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1997

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **NEGEN** tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

C.I.P. KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK ALBERT I

Alles kan!?: blijspel in 3 bedrijven / Louis Boonen. - Antwerpen : Toneelfonds J. Janssens, 1992. - 52p. ; 30 cm.
ISBN 90-385-0196-X : 232 BEF.
Doelgroep : Toneelverenigingen
NUGI: 302

Wettelijk depot D/1992/220/51
ISBN 90-385-0196-X

cop. 1992 Toneelfonds J. Janssens/Louis Boonen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ALLES KAN ! ?

IS EEN BLIJSPEL IN 3 BEDRIJVEN.

PERSONAGES : 4 DAMES - 5 HEREN

THEO VERVAEKE : boer

MINA : zijn vrouw

AN : hun dochter

MIEL : postbode

OLGA DE KEIZER : journaliste

MARCELLO ASTROMAFARIO : fotograaf

ALICE DENEUFFE : toeriste

RENIER : haar echtgenoot

ROGER : regisseur van het dorpsstoneel

DECOR : Het verhaal speelt zich buiten af, op het erf van een kleine boerderij.

RECHTS is er een buitendeur en een raam, LINKS een staldeur.

ACHTERAAN moet er LINKS en RECHTS een doorgang voorzien worden.

TIJD : Heden.

-EERSTE BEDRIJF

ALS HET DOEK OPGAAT, IS NIEMAND OP HET TONEEL. DAN KOMT AN VAN LINKS MET EEN LEGE WASMAND.

AN : (OP LINKS.ZIJ KIJKT NAAR RECHTS)Waar zou die postbode blijven ? Het is al tien uur geweest.

MINA : (ROEPT VAN IN DE BUITENDEUR)Breng die wasmand binnen !

AN : (ROEPT)Ik vlieg, ik ben al aan het opstijgen ! (ZET DE WASMAND BINNEN EN KOMT TERUG BUITEN)Wat kunnen die moeders toch zeuren over dat stomme huishoudwerk, alsof er niets belangrijkers bestaat in het leven.

MINA : (OP BUITENDEUR MET VOLLE WASMAND. TOT AN)De afwas van gisteravond staat nog steeds op het aanrecht te wachten op warm water en een vaatdoek. Wanneer denk jij..... ?

AN : De afwas kan wachten, die loopt heus niet weg. Cultuur gaat voor. Ik probeer iets zinvol van mijn leven te maken. De moderne jeugd moet zich hoogdringend hervormen, de kuddegeest van zich afwerpen. De dagelijkse routine doorbreken is heel noodzakelijk.

MINA : Dan kan afwassen geen cultuur zijn, maar zeker zo noodzakelijk.

AN : Ik wil mij verlossen van die dagelijkse beslommeringen. En wie moet er nog dagelijks met de hand afwassen ? Ik, de arme sloerie. Waarom worden er dagelijks afwasmachines gemaakt, denk jij ?

MINA : Die moderne dingen kosten handen vol geld. Hoe denk jij later je plan te trekken ?

AN : Daar gaan we weer. Nu volgt er weer hetzelfde verhaal dat ik al honderd, nee...duizendmaal aanhoord heb. Mijn toekomst zal niet bestaan uit het gewone. Voor mij geen vrijage, trouwpartij, kindjes kopen, huisje bouwen, om tenslotte cultuurarm oud te worden en te sterven. Ik wil leven !

MINA : Leven kun je ook na de afwas.

AN : Omdat jij wil leven in een vakjesmaatschappij, daarom wil ik dat niet. Ik ben anders, ik ben geen gewone vrouw.

MINA : (SCHRIKT)Hoe bedoel je dat ? Je bent toch niet..... ?

AN : Natuurlijk niet. Wees nu toch eens redelijk, Ma. Waaruit heeft jouw leven tot op heden bestaan ? Werken... slaven... wroeten en op tijd en stond Pa van dienst zijn.

MINA : Wat voor praatjes zijn dat ? Ik ben heel tevreden met mijn leven.

AN : Omdat je niet beter weet, daarom. Zou je wel durven om met mij naar de stad te gaan ? Om te winkelen, bijvoorbeeld.

MINA : Ja.

AN : Nee ! Want : de kalveren moeten nog zuipen, de eieren moeten geraapt worden en ga zo maar verder. Er zijn zoveel mooie dingen in het leven. Daarom ben ik geëmancipeerd.

MINA : Als een geëmanci....dinges niet poets en afwast, stinkt het huis na een week. En nu aan het werk, of je kunt die toneelrepetities vergeten.

AN : Ja ? Ik heb besloten, dat wanneer ik hier mijn zin niet krijg, het atrap en in de stad ga wonen. Tenslotte heb ik maar één jeugd en die wil ik niet verslijten in deze achterbuurten. Ik wil begrepen worden.

MINA : Zorg er maar voor dat je vader die praatjes niet hoort. En nu naar binnen ! (WIL LINKS AF MET WASMAND)

AN : Daar gaat ze ! Mijn moeder, mijn steun en toeverlaat. Altijd zou ze voor me klaarstaan. En het enige wat ze doet, is praten over poetsen en afwassen. Gezegend ben je met zo een hulpvaardige moeder.

MINA : Wij zullen straks je problemen eens bespreken met je vader.

AN : Dat doen we beslist. Als ik aan Pa uitleg welke mijn wensen zijn, zal hij me wel begrijpen.

MINA : Je vader ? Hij zal je de les spellen en zeggen dat ik gelijk heb.

AN : Pa is heel ruimdenkend.

MINA : Natuurlijk is je vader heel ruimdenkend en hij begrijpt ook alles. Zolang het maar melk geeft, kan kalven en eieren legt. (ZUCHT) De jeugd van tegenwoordig weet niet hoe goed ze het heeft. (AF LINKS MET WASMAND)

AN : Die ouderwetse ouders van tegenwoordig, niets mee te beginnen. Het enige wat ze doen is slaven en werken, van de wieg tot het graf. Alles moet opbrengen. Geld...winst...kapitaal ! (ZUCHT DIEP) Ik mag me niet te fel opwinden, want dat is slecht voor mijn persoonlijkheid. (ZIJ NEEMT EEN YOGA-HOUDING AAN. HOOFD OMLAAG)

MIEL : (OP VAN RECHTS MET FIETS) De helft van mijn ronde is gedaan, tijd nu om te rusten en als het meezit een tas koffie drinken. (HIJ ZIET AN EN GAAT OP ZIJN KNIBËN BIJ HAAR ZITTEN) Wat zoek je ?

AN : Ik doe yoga-oefeningen. Ik probeer mij te ontspannen.

MIEL : Daar heb ik een andere manier voor, die niet zo vermoeiend is. (GAAT ZITTEN OP BANK OF STOEL)Je hebt toch raar volk onder de mensen. (HIJ BEKIJKT AN AANDACHTIG)Wist jij dat je billen eraf kunnen vallen, als je te lang naar je navel staart ?

AN : Stilte ! Ik probeer mij te concentreren.

MIEL : Prachtig weertje vandaag. (GEEN REACTIE VAN AN)Misschien iets te warm. (HIJ FLUIT EEN MELODIE)Nog steeds een prachtig weertje, stel ik vast.

AN : Nog even geduld.

MIEL : Doe maar gerust verder, hoor. Mij hoor je niets zeggen. Ik ben altijd solidair. Iedereen het zijne, als ik maar het grootste en het beste heb. De mensen altijd gelijk geven, dan blijf je ieders vriend. De wind laten waaien en de boeren laten dorsen, zeg ik altijd maar.

AN : (MAAKT EEN MURMELEND GELUID)Mmmmmmmmm.....

MIEL : (SCHRIKT)Hangt er nog alles aan ?

AN : (SLAAKT ENKELE PIJNLIJKE KRETEN)Oh ! ....Amaai !

MIEL : Jij wordt toch niet gevaarlijk, hoop ik ? Want gevaarlijke vrouwen en een droog onweer zijn hetzelfde, nooit te voorspellen hoe het afloopt.

AN : (KREUNT)Ik heb krampen in mijn linkerbeen en mijn rechterbeen slaapt. (WIL OVEREIND KOMEN)

MIEL : (STEEKT HAAR EEN HAND TOE)De mannen van de post zijn altijd op post om te helpen. (HIJ HELPT HAAR OVEREIND EN LEIDT HAAR NAAR EEN STOEL)Kom hier maar rustig zitten, lekker ontspannen van de ontspanning van zoëven.

AN : (ZUCHT EENS DIEP EN KIJKT WEZENLOOS VOOR ZICH UIT)Waarom is het leven toch zo een moeilijke instelling ?

MIEL : Wat scheelt er ?

AN : Ik zit in de puree, met beide voeten in de soep.

MIEL : Het kunnen toch niet altijd balletjes of een worst zijn.

AN : Ben jij ook al zo iemand die me niet begrijpt ? Wat is het toch moeilijk om jong te zijn.

MIEL : Oud-zijn zal ook niet gemakkelijk zijn.

AN : Ik wil mijn grenzen verleggen, maar ik word belemmerd door deze omgeving. Ik moet dringend andere mensen ontmoeten.

MIEL : Dan moet je postbode worden. Als postbode ontmoet je dagelijks andere mensen.

AN : Ik moet mij kunnen ontplooien. Dat krampachtige gedoe hier ben ik spuugzat. (NA EEN STILTE)Miel, hou jij van cultuur ?

MIEL : Als ik wist wat het betekende, zou ik er wel van houden. Het klinkt alleszins uitdagend met een vleugje erotiek.

AN : Indien jij nog jong mocht zijn, wat....?

MIEL : Hela ! Ik ben nog jong. Als de laatste tien jaren niet meetellen, tenminste.

AN : Ik stel de vraag anders. Stel je voor : je mag nog eens beginnen vanaf je achttiende jaar. Wat zou je dan doen ?

MIEL : (DENKT NA)Nog grotere pinten bier drinken, als ik destijds deed.

AN : Wees nu toch eens ernstig. Je bent toch genoeg ontwikkeld om een vraag behoorlijk te kunnen beantwoorden.

MIEL : Lomp kan ik mezelf niet noemen. Zal ik jou eens iets vertellen ? Toen ik vroeger van school kwam stond ik voor de keuze : dokter of postbode worden. Ik heb toen maar voor het laatste gekozen. Het is wel een verschil van twee miljoen per jaar minder verdienen, maar werken in de buitenlucht is ook niet weg te cijferen.

AN : (TERZIJDE)Een zwaar geval, noem ik dat. (TOT MIEL)Een ander voorbeeld. Als je op dit ogenblik een jong meisje mocht zijn, wat zou je dan doen ?

MIEL : (DENKT NA)Me eerst en vooral laten opereren om mijn zware stem kwijt te zijn, en dan mijn benen scheren.

AN : (BOOS)Is vandaag de dag iedereen zo onderontwikkeld of ben ik zo slim ?

MIEL : Het was maar een grapje.

AN : Maar met jouw grapjes sta ik intussen nog even ver.

MIEL : Akkoord. Laten we even ernstig zijn. Je vroeg dus wat ik zou doen indien ik nog jong mocht zijn. (DENKT NA)Wel, ik zou toch dokter worden, want de buitenlucht is ook al niet meer zo zuiver en die twee miljoen wel.

AN : (BOOS)Ach, barst toch in acht stukken ! Is er post voor mij ?

- MIEL : Wat ben jij toch kietelorig vandaag. Volgens mij worstel jij met een probleem.
- AN : Goddank ! Hij heeft het begrepen. Zal ik mijn probleem ook eens aan jou voorleggen ?
- MIEL : Ik heb wel even de tijd.
- AN : Ik wil toneelspelen.....een beroemde actrice worden.
- MIEL : Nu begrijp ik het !
- AN : Ik heb de ambitie, kijk maar. (ENKELE HEUPWIEGENDE STAPPEN DOEN)Zie je het ?
- MIEL : Dus, als je met je gat kunt draaien heb je ambitie.
- AN : Je moet toch toegeven, dat ik alles bezit om een groot actrice te worden. Kijk naar mijn uitstraling. Mijn gelaat is het bekijken waard. Ik moet en zal er komen. Ik wil geen gewoon trutsteke zijn, zoals er al zoveel rondlopen.
- MIEL : Moet het mislukken met toneel, je kunt nog altijd postbode worden. weet je, ik heb al altijd gedacht : die An is geen gewoon trutsteke, maar een grote t.....
- AN : Wat : een grote t...?
- MIEL : Een groot theateractrice, bedoel ik. Even kijken of er een brief voor je bij is. (GAAT NAAR FIETS EN ZOEKT IN ZIJN BRIEVENTAS)
- AN : (TERZIJDE)Eindelijk iemand die mijn uitstraling en mijn talenten waarneemt.
- MIEL : Hier is een brief voor jou.
- AN : Een brief voor mij ? Een echte ? (TERZIJDE)Laat hem dat zijn.
- MIEL : Ik weet niet of het een echte is. Het is een wit ding met een postzegel opgeplakt.
- AN : Geef hier ! (GRAAIT BRIEF UIT DE HANDEN VAN MIEL)Ik ben zo nieuwsgierig. (PRUTST AAN DE OMSLAG)Dat gepruts maakt me zenuwachtig. (OPENT BRIEF EN LEEST. ROEPT)Hij komt ! ....Hij komt !
- MIEL : (ZINGT)Ja, Sinterklaas, hij komt.
- AN : Degene die komt is beter dan de beste Sinterklaas .(VERRUKT)Miel, ik zou je willen kussen van blijdschap !

- MIEL : Als het maar geen vochtige kussen zijn, want daar ben ik geen liefhebber van.
- AN : Mijn eerste foto, met handtekening, is voor jou.
- MIEL : Wat ben ik nu blij ! Waar is de rest van het gezin ?
- AN : Bedoel je die kleinburgelijke zielepoten, die voortaan het huis zullen moeten delen met een ster van wereldformaat ? Die sukkels zijn aan het werken.
- MIEL : En waar zijn je vader en moeder dan ?
- AN : (TERZIJDE)Ze zullen nogal eens ogen opentrekken, als ik binnenkort word uitgenodigd om te komen logeren in de duurste hotels van de wereld.
- MINA : (OP LINKS)Miel ? ....Je bent zo laat ?
- MIEL : Ik moest vandaag voor een onderzoek bij de dokter zijn. En druk natuurlijk.
- AN : (TOT MINA)Hij is er ! ....Hij is er !
- MIEL : (KIJKT ROND)Waar ? ...Zoëven moest hij nog komen en nu is hij er al.
- AN : Nee ! ...Hij moet nog komen, maar hij(TOONT BRIEF)is er al.
- MINA : Wat voor onzin kraam je toch uit ?
- AN : De langverwachte brief is er ! Ik heb je toch gezegd dat ze mij zouden verkiezen. Ze hebben me nodig. Ik heb nochtans geen ogenblik getwijfeld en zij blijkbaar ook niet.
- MINA : Dan ga maar in afwachting dat hij komt de afwas doen.
- AN : Afwassen ? Ik zou mijn handen kunnen beschadigen. Huur maar een werkster, of doe het zelf.
- MINA : Blijf toch met je beide voeten aan de grond, kindlief. Je bent toch maar een dochter van eenvoudige mensen.
- AN : Inderdaad. Jullie blijven eenvoudig, maar ik word de ontdekking van de eeuw.
- MINA : Stort je toch niet overhaast in het ongeluk.
- AN : De grond waarover ik loop, zullen jullie nog eens kussen van aanbidding. (WERPT HANDZOENEN)Kusjes ! (AF BUITENDEUR)

- MIEL : Dat is geen gedrag van een normaal mens. Ofwel ligt dat aan het gat in de ozonlaag, ofwel is het een geval van hormonen. Ze heeft dringend medische hulp nodig, als het al maar niet te laat is.
- MINA : Het is allemaal begonnen bij het amateurtoneel. Tijdens een repetitie zou de regisseur gezegd hebben dat zij talent heeft. Onlangs nog heeft ze deelgenomen aan een talentenjacht, georganiseerd door een damesweekblad. Als het maar geen oplichterij is. Je hoort dat zo vaak vertellen, dat ze jonge meisjes het hoofd op hol brengen, om hen nadien te verkopen als blanke slavinnen.
- MIEL : Je moet daar niet te zwaar aan tillen. Het kan ook zijn dat ze wel talenten heeft.
- MINA : Het klinkt allemaal zo onwezelijk mooi. Als de ontnuchtering maar niet te hard aankomt voor haar.
- MIEL : Dat is nu een typisch moederhart dat spreekt. Een moeder die haar kleine meisje wil beschermen tegen de boze buitenwereld. Je kunt haar toch niet opsluiten in een torenkamer.
- MINA : Maar mijn moederinstinct zegt dat het anders zal aflopen. (NA EEN STILTE) Anders een prachtig weer vandaag.
- MIEL : Dit weer is geen weer meer. Enkel de boeren en de brouwers hebben er baat bij. Een postbode kan er toch maar weer door met zijn fiets. En klagen doen wij nooit !
- MINA : Je hebt toch geen werk waarbij je jezelf moet afbeulen.
- MIEL : Afbeulen niet, maar dat is ook duidelijk aan ons loon te merken.
- MINA : Een boer moet zeven dagen per week werken. Een koe geeft 's zondags ook melk.
- MIEL : Het zijn ook de boeren die het harst klagen.
- MINA : Theo klaagt dikwijls de laatste tijd.
- MIEL : Wat heb ik gezegd ? Klagen, altijd maar klagen.
- MINA : Theo klaagt niet over het weer. Hij heeft het er steeds maar over dat er geen opvolger komt voor de boerderij. En nu An met het hoofd in de wolken leeft, zal een gewone boerenzoon wel niet goed genoeg zijn. Theo houdt van zijn stiel, anders had hij allang de boerderij verkocht, om dan elders te gaan werken.
- MIEL : In een bedrijf werken is ook allemaal geen rozeschijn en manegeur. Of hoe heet dat spreekwoord ?

THEO : (OP LINKS)Dag, Miel ! ....Weer druk aan de arbeid, zie ik.

MINA : God, Theo is terug. Ik ga vlug koffie zetten. (AF BUITENDEUR)

THEO : Wat heeft een postbode toch een prinsheerlijk leven. De hele voormiddag op de fiets zitten, regelmatig bij de schoonste vrouwen een tas koffie drinken en fluiten naar de jonge meisjes. Maar als het koud is of het regent, klagen ze dat ze een slechte stiel hebben.

MIEL : Klagen ? Hoor je mij ooit klagen ? Het zijn de anderen, die altijd aan de klaagmuur staan. En de verhaaltjes over dat koffie-drinken, die moet je niet geloven. Trouwens, daar heb ik niet de tijd voor.

MINA : (ROEPT VAN IN BUITENDEUR)Ook een tas koffie, Miel ?

MIEL : Met melk en suiker. Maar als er een zelfgebakken wafel bij is, maar één klontje suiker in de koffie. (MINA AF BUITENDEUR)

THEO : Jij wordt nogal bediend. Wanneer ik naar het veld ga, krijg ik maar een kan lauwe koffie mee. Zonder wafel !

MIEL : Klagers hebben geen nood, zeg ik altijd maar. (KIJKT OP ZIJN HORLOGE EN ROEPT IN BUITENDEUR)Mina ! ....Breng je ook een glas water voor me mee ?

THEO : Water ? Sinds wanneer drinkt een postbode water ?

MIEL : Ik moet op dit uur van de dag mijn pil innemen.

THEO : Pil ? .....Ben je dan ziek ?

MIEL : Als ik zeg wat ik mankeer, zul je me uitlezen.

THEO : Is het dan zo lachwekkend ?

MIEL : Ach, je gelooft me toch niet en daarom zwijg ik.

THEO : Ik beloof dat ik niet zal lachen. Zolang je maar niet zegt dat je overspannen bent.

MIEL : Dat is het: stress, allemaal stress.

THEO : Heb jij....stress ? Dat komt zeker van je duiven, die 's zondags niet tijdig komen binnenvliegen. Gooi die pillen maar in de vuilbak en draai je duiven de nek om. De soepketel in met die bengels.

MIEL : Zie je nu wel ? Iedereen lacht met me. En doordat iedereen me uitlezen, geneest mijn stress niet.

THEO : Laat mij nu een stress krijgen, maar daar heb ik de tijd niet voor.

MIEL : De dokter zegt.....

THEO : Stress is een ziekte die ze hebben uitgevonden om de mensen minder te doen werken. Tegenwoordig heet alles stress. Ze hoeven de eerste letter nog maar te horen en ze staan al aan de balie van een reisbureau om een reis naar Spanje te boeken. Als ze dan van vakantie terugkomen zijn ze overspannen van het bekijken van al dat blote gedoe, dat ze nog twee weken ziekteverlof moeten nemen om uit te rusten van de inspanningen die eigenlijk ontspanningen hadden moeten zijn.

MIEL : Van stress kun je ook aan je hart krijgen.

THEO : Laat je toch niets wijsmaken. Zeg nu eens eerlijk : wat hebben ze je aangeraden om te doen of te laten ?

MIEL : Rustig en kalm blijven.

THEO : Waarover zou jij je zorgen maken ? Een rustig werk, 's avonds leg je je hoofd op het kussen en je slaapt. Zal ik je eens een goede raad geven ? Je moet een lief vrouwtje nemen. Bij haar kun je dan op tijd en stond je stress ontladen. Kijk eens naar mij ! Ik heb energie gelijk een jonge kerel van vijftwintig. Je ziet het : vrouwen houden je gezond.

MIEL : Vrouwen ? ...Heb je er meer dan één ?

THEO : Nee, dat niet. Maar ons Mina krijgt het toch geregeld te verduren.

MIEL : Bluffer !

THEO : Ik zeg niet van elke dag, maar toch héél regelmatig.

MIEL : Ik kan geloven wat ik wil.

THEO : Ik wil geen bedgeheimen verklappen, maar.....

MINA : (OP BUITENDEUR MET KOFFIE, TASSEN, WAFELS EN GLAS WATER. TOT MIEL)
Als ik de krant krijg, krijg jij de koffie.

MIEL : (TOT THEO)Vertel nu eens verder over dat geheim bed.

THEO : Duiven op het dak !

MIEL : (KIJKT OMHOOG)Waar ?

MINA : Zijn jullie over iets bezig wat ik niet mag weten ?

THEO : Helemaal niet ! Wij waren bezig over duiven.

MIEL : En vrouwen ! Maar in principe zijn die twee hetzelfde. (GAAT NAAR FIETS, NEEMT KRANT EN BRIEF) Er is ook een brief bij voor mijnheer Theodorus Vervaeke.

THEO : Als het een brief met een venstertje is, gooi hem dan maar in de beerput.

MIEL : Het is er eentje van het ministerie van financiën .(GEEFT KRANT AAN MINA, EN BRIEF AAN THEO. GAAT ZITTEN)

THEO : (STEEKT BRIEF IN ZAK VAN OVERALL) Het zal weer zijn om te betalen. Binnenkort moeten we nog belasting betalen als het koren of de maïs te hoog staan. Allemaal uitzuigers, zeg ik !

MINA : Er moet toch iemand betalen.

THEO : Dat die heren met hun witte hemden hier het werk komen doen, dan zal ik wel met hun secretaresse op schoot koffie drinken en gebakjes eten.

MINA : Hoor hem daar ! Ik zie je daar al zitten met zo een jong ding op je schoot en niet weten wat je ermee moet aanvangen. Je zult de tweede dag al bij mij terug zijn, held op sokken. Een mond als een bakoven, maar als ze de daad bij het woord moeten voegen, is het meer lawaai dan snelheid.

MIEL : Jaja, het daarvan dat een mens stress krijgt.

THEO : (TOT MINA) Heeft Miel je reeds verteld dat hij stress heeft ?

MINA : Waarom zou hij dat niet kunnen krijgen ? Een postbode is ook maar een mens. En als jij je zo blijft opwinden, heb je het binnenkort ook.

THEO : Reuma en stijve botten van het werken kan ik krijgen. Het komt niet door het stilzitten overdag, dat ik 's avonds gelijk een blok in slaapval.

MIEL : En ik dacht dat jij héél regelmatig.....

THEO : (TOT MIEL) Hou jij je mond maar dicht !

MINA : Nee, veel beweging is er dan niet in je te krijgen, om maar niet te spreken over een plaatselijke beweging.

THEO : Je moet hier niet de vuile was buitenhangen. Tenslotte ben ik geen vent meer van vijftwintig jaar.

MIEL : En ik zal maar zwijgen, zeker ?

MINA : Aan die tijd lig ik te denken, als jij slaapt gelijk een os.

THEO : Jaag me niet op met je flauwe praatjes.

MIEL : Jaja, het is daarvan dat een mens stress krijgt.

THEO : (BOOS TOT MINA)Jij moet ook altijd over sex praten !

MIEL : Nu we toch over zulke zaken praten. Heb je nog slachtrijpe konijnen zitten ? Maar ze mogen niet te vet zijn.

AN : (OP BUITENDEUR. ZE IS HELEMAAL OPGESMUKT)Is er al iemand geweest voor mij ?

MIEL : (BEKIJKT AN VAN TOP TOT TEEN)Verdorie ! ...Zoiets vind ik mooier dan een vet konijn.

MINA : Is de afwas gedaan ?

AN : Beroemdheden hebben personeel om de afwas te doen. (LIEF TOT THEO)Dag, lieve Pappie.

THEO : Mag ik weten waarom je er zo opgesmukt en geschilderd bijloopt ? Op die manier jaag je de vrijers weg, in plaats van ze te lokken.

MIEL : Ik kom straks die konijnen wel keuren. Groetjes ! (AF RECHTS)

AN : Ik verwacht vandaag iemand die mijn verdere leven totaal zal veranderen.

THEO : Nu weet ik nog niets.

AN : Vandaag komen ze van mij een fotoreportage maken. De winnares van de talentenjacht wordt in haar natuurlijke omgeving gefotografeerd.

THEO : Ga nu eerst de afwas doen, we roepen je wel als hij er is.

AN : Pa ! ....Moet jij de pret weer bederven ? Dadelijk staat die fotograaf aan de voordeur en dan zou ik nog rondlopen met de handen vol zeepsop.

THEO : Allemaal oplichterij ! Ze willen jou een abonnement aansmeren. Eenmaal getekend en je bent gestrikt voor de komende tien jaren. En nu wil ik er niets meer over horen !

AN : (FLEMEN)Maar....je bent toch mijn allerliefste pappie.

THEO : Heb je dan elders nog een vader, misschien ?

MINA : Stop met zeuren, An ! Gehoorzaam je vader en ga aan de afwas.